

عنوان مقاله:

هنردرمانی در معماری

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی معماری، شهرسازی، عمران، هنر و محیط زیست؛ افق های آینده، نگاه به گذشته (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

آمنه مرادی - دانشجوی کارشناسی معماری

محمد رسول سبزواری یوسف آباد - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری

خلاصه مقاله:

در همه ما در دوران کودکی نقاشی هایی کشیده ایم. نقاشی خیلی وقت ها ما را به یاد اولین تجربه های قلم در دست گرفتنمان می اندازد. بجز عده محدودی که نقاشی را به صورت حرفه ای در سنین بزرگسالی دنبال می کنند تقریباً نقاشی کشیدن برای ما به خاطره ای دور تبدیل شده است. اما آیا می دانید نقاشی یکی از ابزارهای هنر درمانی است به طور کلی همه آثار هنری از جمله نقاشی سرشار از پیام، تمثیل و اشاره است. چرا که تخیلات هنری مانند خواب و رویا در اعماق وجود ناخودآگاه انسان، همه تمایلات، روحیات و محتویات درونی و گاه پنهان او را متجلی می کند. انسان در نقاشی به کمک تجسم ذهنیات خود، دلهره ها، ناملازمات، کمبودها، ترس، اضطراب و در نهایت آمال و آرزوهای خود را بیان کرده و راهی برای بروز، ارضاء و شاید در برخی مورد مقابله با آنها می یابد. مصایب روحی انسان هنگامی که به طریقی بیان، ترسیم و مطرح می شود باعث تسکین آلام عاطفی و فشارهای درونی او شده و به نحوی ناخودآگاه دغدغه ها با تجلی در هنر خود به نوعی زمینه ساز ارضای تمایلات و آرزوهای او می شود و این امر مستلزم ایجاد کالبدی مناسب با معماری است تا زمینه تحقق این فرایند ایجاد گردد.

کلمات کلیدی:

هنر درمانی، هنر درمانی و معماری، گالری هنری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/608069>

